

ממתק לשבת

פרשת השבוע: צו תשע"ט

חומש: ויקרא

לא שמחים לבד...

ראיתם פעם שיכור ששונה לבד? ראיתם פעם אדם רוקד ושמח לבד? לא, תמיד השמחה צריכה להיות ביחד, ביחד עם אחרים. עד כמה דבר זה כל כך נכון ואמיתי אפשר לראות מהלכות פורים והלכות החגים. יש לנו מצווה לשמוח בפורים ככתוב במגילת אסתר 'לעשות אותם ימי משתה ושמחה', איך עושים את ימי הפורים ימי משתה? את זה כל אחד יודע אך איך עושים אותם ימי שמחה? הרמב"ם בהלכות פורים כותב שמוטב להרבות במתנות לאביונים מאשר במשלוח מנות לחברים ובסעודת פורים. וכן בהלכות יום טוב (פ"ו) כותב שכאשר אדם אוכל ושונה חייב להאכיל גם את הגר, היתום והאלמנה עם שאר העניים האומללים, ומתבטא בחריפות: 'אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושונה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו... ושמחה כזו קלון היא להם...!'

הרמב"ם מלמד אותנו עקרון חשוב שבכדי להגיע לשמחה אמיתית צריך לשמח אחרים. השמחה שאדם משמח אחרים היא זו שגורמת לו שמחה פנימית אמיתית. נתינת המתנות לאביונים מלבד מה שמשמחת אותם היא בראש ובראשונה משמחת את הנותן ובכך הוא מקיים את הציווי 'לעשות אותם ימי משתה ושמחה'.

יסוד הערבות הדדית מתגלה בפורים, כולנו אורגן חיים שלם, ללא יוצא מן הכלל! וכי יעלה על הדעת שאדם יישב בביתו וישמח לעצמו בזמן שיש בני אדם אשר לא יזכו לשמחה?! רק אם נשמח אחרים נזכה גם אנו לשמחה. ואכן עבודת השמחה עבודה גדולה היא, כי בכדי באמת לקיים את מצוות השמחה צריך לעמול לשמח את האחרים, את כל האחרים שלא זכו לשמחה אמיתית. פורים שמח!

הרב גבי קדוש

